

Søndagssynkoper

Båret af en taktløs brise smutter
synkoperne fra kirketårnet
ind ad mit søndagsåbne vindue,
klokke-kling og klokke-klang i uophørlig leg og
snappen efter hinandens haser,
snart fører klang for straks efter at blive
indhentet og overhalet af kling, og vil I
te jer, I skabede køtere, så jeg kan få min
morgenkaffe i fred!
Men diastole og systole fortsætter
uanfægtet med at bytte plads i det
støbte malmhjertes pulsslag,
og pludselig, da de for
Gud ved hvilken gang nærmer sig hinanden og
mødes i det magiske konvergenspunkt
som et næsten, men aldrig
helt sammensmeltet kling-klang, kan jeg trods
tømmermænd og tonedøvhed og med
bare versefødder i hjemmesutter høre
poesien i det insisterende budskab, som de siden
tidernes morgen har forsøgt at banke ind i en
søvndrukken og gudsforsagende befolkning,
daktyl trokæ jambe:
Omnia Vincit Amór,
Kærligheden Overvinder Alt!

Poul Michael von Bülow 2009